

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobkyně: **BONVER WIN, a.s.**, IČ: 258 99 651
se sídlem Praha 1, Jungmannova 32/25
zastoupená advokátem JUDr. Stanislavem Dvořákem,
Ph.D., LL.M.
se sídlem Praha 8, Pobřežní 394/12

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Praha 1, Letenská 15

o žalobě proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 15. 12. 2021, č. j. MF-51379/2014/34-23,

takto:

- I. Rozhodnutí ministryně financí ze dne 15. 12. 2021, č. j. MF-51379/2014/34-23, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 15 342 Kč, a to do rukou zástupce žalobkyně JUDr. Stanislava Dvořáka, Ph.D., LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministryně financí podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 90 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zrušila rozhodnutí žalovaného ze dne 3. října 2014, č. j. MF-51379/2014/34-7, a řízení zastavila. Tímto rozhodnutím žalovaného bylo zrušeno (i) rozhodnutí č. j. MF-117910/2012/34 ze dne 8. března 2013, a to v části týkající se povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. I) 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále „loterní zákon“) prostřednictvím Centrálního loterního systému prostřednictvím systému MULTI LOTTO, model: MULTI LOTTO, výrobní číslo: ML6927, na adrese X, (ii) Rozhodnutí č. j. MF-113482/2012/34 ze dne 11. ledna 2013, a to v části týkající se povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. I) loterního zákona prostřednictvím Centrálního loterního systému prostřednictvím systému KAJOT VLT, model: KAJOT VLT, výrobní číslo: 9100907001913, 9110809009432 na adrese X, (iii) Rozhodnutí č. j. 34/9696/2009 ze dne 25. února 2009, a to v části týkající se povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 50 odst. 3 loterního zákona prostřednictvím Centrálního loterního systému prostřednictvím systému IVT BOSS MEDIA S TERMINÁLY SYNOT, model: SYNOT VLT, výrobní číslo: 714802 na adrese X a (iv) Rozhodnutí č. j. 34/90562/2008 ze dne 4. listopadu 2008, a to v části týkající se povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. I) loterního zákona prostřednictvím Centrálního loterního systému prostřednictvím systému MULTI LOTTO, model: MULTI LOTTO, výrobní číslo: ML6590 na adrese X, (souhrnně dále jako „povolení k provozování loterií“), to vše z důvodu jejich rozporu s obecně závaznou vyhláškou Města Kadaň č. 5/2014, o zákazu provozování sázkových her, loterií a jiných podobných her (dále „OZV“).
2. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující pro věc významné skutečnosti.
3. Oznámením ze dne 14. 7. 2014, čj. MF-51379/2014/34-1, žalovaný z moci úřední zahájil řízení podle ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona o zrušení povolení k provozování loterií, a to z důvodu rozporu těchto povolení s OZV.
4. Dne 3. 10. 2014 žalovaný vydal rozhodnutí čj. MF-51379/2014/34-7 (dále „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým povolení k provozování loterií zrušil. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, v němž namítala rozpor prvoinstančního rozhodnutí s ústavním pořádkem i právem EU a který následně doplnila dalšími podáními (ze dne 12. 12. 2014, 18. 11. 2014, 28. 11. 2014, 27. 1. 2015 a 17. 7. 2015) namítajícími dále rozpor se soutěžním právem a povinností přednostní aplikace práva EU, přičemž v této souvislosti poukázala na rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 11. 6. 2015 č. C-98/14 ve věci Berlington.
5. Rozhodnutím ze dne 20. 8. 2015, čj. MF- 51379/2014/34-20/2901-RK, ministr žalovaného rozklad žalobkyně zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil (dále „původní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí o rozkladu”). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“), který ji svým rozhodnutím ze dne 22. 5. 2019, čj. 8 Af 76/2015-118, zamítl (dále „původní rozsudek městského soudu“).

6. Proti původnímu rozsudku městského soudu žalobkyně podala kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud (dále “NSS”) rozhodnutím ze dne 21. 5. 2021, čj. 5 As 158/2019-44 (dále “zrušující rozsudek NSS”), vyhověl a zrušil původní rozsudek městského soudu i původní rozhodnutí o rozkladu a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
7. Dne 15. 12. 2021 ministryně žalovaného o rozkladu rozhodla tak, že prvoinstanční rozhodnutí zrušila a řízení zastavila. V odůvodnění obsáhle popsala dosavadní průběh řízení, rozkladové námitky a zejména se rozsáhle vyjádřila k obsahu zrušujícího rozsudku NSS. Následně uvedla, že všem přezkoumávaným povolením k provozování loterií uplynula dne 24. 9. 2017, resp. 18. 4. 2017, resp. 17. 1. 2018, doba platnosti. Na základě takto zjištěných skutečností, postupem podle § 152 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 90 odst. 4 správního řádu, napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila. Rovněž uvedla, že zastupitelstvo města Kadaň dne 30. března 2017 vydalo novou obecně závaznou vyhlášku č. 3/2017, o omezení provozování některých hazardních her. Čl. 2 obecně závazné vyhlášky č. 3/2017 je provozování binga, technické hry a turnaje malého rozsahu je na celém území města Kadaň zakázáno. Podle čl. 3 této nové obecně závazné vyhlášky se zrušuje OZV. Aplikovatelnost loterního zákona v posuzované věci je pak dána ust. § 135 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách.

II. Obsah žaloby a jejího doplnění a vyjádření žalovaného

8. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť ministryně žalovaného nerespektovala závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený ve zrušujícím rozsudku NSS rozsudku ze dne 21. 5. 2021, čj. 5 As 158/2019-44, když se v řízení o vydání rozhodnutí o rozkladu nezabývala otázkou přítomnosti unijního prvku a v návaznosti na něj také námitkami žalobkyně týkajícími se rozporu obecně závazné vyhlášky s právem EU.
9. V druhém žalobním bodě žalobkyně namítla nezákonnost postupu dle § 90 odst. 4 správního řádu, neboť v posuzované věci jí zrušením předmětných povolení, původně vydaných do 24. 9. 2017, 18. 4. 2017 a 17. 1. 2018, vznikla škoda. Tato škoda spočívá v nemožnosti provozování podnikatelské činnosti žalobkyně po dobu od 11. 9. 2015 (právní moc prvoinstančního rozhodnutí) do 24. 9. 2017, resp. 18. 4. 2017, resp. 17. 1. 2018. Na tuto skutečnost přitom žalobkyně ministryni upozornila už v podaném rozkladu. Žalobkyně v této souvislosti poukázala na § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), podle kterého platí, že nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Případné rozhodnutí ministryně financí o tom, že prvoinstanční správní rozhodnutí je nezákonné, by tudíž mělo zásadní význam pro možnost žalobkyně uplatnit svůj nárok na náhradu výše popsané škody. Z uvedených důvodů má žalobkyně za to, že ministryně se měla věcí zabývat věcně. Závěrem tohoto žalobního bodu žalobkyně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2018, sp. zn. 7 As 70/2017, a komentářovou literaturu.

10. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. K uplatněným žalobním námitkám uvedl, že vázanost právní názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku podle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s.ř.s.“) není absolutní. V projednávané věci došlo k zániku předmětu řízení, neboť doba, na kterou byla povolení rušená prvoinstančním rozhodnutím vydána, již uplynula. Proto ministryni financí nezbylo, než postupovat dle ustanovení § 152 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 90 odst. 4 správního řádu, napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit. Pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyšší správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79). Uplynutí doby, na kterou byla rušená povolení vydána (a tedy zánik předmětu řízení) je nutno považovat za nové skutkové zjištění, a tedy změnu skutkového stavu. Nová skutková zjištění jsou důvodem pro nerespektování závazného právního názoru soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2004, č. j. 2 Ads 16/2003-56). Žalovaný nemá ani za to, že by jiné rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody a byl by z tohoto důvodu dán důvod v pokračování v řízení.
11. V replice ze dne 10. 6. 2022 žalobkyně uvedla, že je nemyslitelné uvažovat o tom, že by Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku NSS zavázal žalovaného k novému posouzení věci ve chvíli, kdy by jedinou možností žalovaného bylo nové posouzení neprovést (zrušené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit) z důvodu zániku předmětu řízení. Uplynutí doby tedy nelze považovat za nové skutkové zjištění, které by odůvodňovalo odchýlení se od právního názoru uvedeného ve zrušujícím rozsudku NSS. I pokud by však uplynutí doby, po kterou bylo povolení k provozování loterií rušeno, znamenalo důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení podle § 90 odst. 4 správního řádu, měl žalovaný věc projednat s ohledem na význam předmětného rozhodnutí žalovaného pro řízení podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

III. Posouzení věci městským soudem

12. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (navzdory skutečnosti, že žalobkyně v reakci na výzvu soudu sdělila, že s rozhodnutím bez jednání nesouhlasí), neboť takový postup mu umožňuje § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Podle § 90 odst. 4 správního řádu platí, že *jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.*
14. Podle § 66 odst. 2 správního řádu platí, že *řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.*

15. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
16. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64).
17. Ministryně žalovaného výrokem napadeného rozhodnutí podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 90 odst. 4 správního řádu zrušila prvostupňové správní rozhodnutí a řízení zastavila. Dle odůvodnění tak učinila proto, že doba platnosti povolení pro provozování povolení k provozování loterií uplynula. Vzhledem k uvedenému pak neshledala důvod hlouběji se zabývat rozkladovými námitkami, neboť za daného skutkového stavu věci tyto považovala za nadbytečné.
18. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu opravňuje odvolací správní orgán zastavit řízení, jestliže nastal některý z důvodů pro zastavení řízení, přičemž tyto důvody jsou obecně vymezeny v § 66 správního řádu. Z tohoto ustanovení zároveň vyplývá, že pro zastavení správního řízení musí být kumulativně splněny dvě základní podmínky, a to a) musí zde existovat skutečnost odůvodňující zastavení řízení podle § 66 správního řádu, případně jiného zákona, a současně b) jiné rozhodnutí o odvolání než rozhodnutí podle § 90 odst. 4 správního řádu nemůže mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
19. V projednávaném případě bylo předmětné správní řízení zahájeno z moci úřední podle § 46 odst. 1 správního řádu, a to z důvodu uvedeného v § 43 odst. 1 loterního zákona, konkrétně, že žalovaný na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že technická zařízení povolená na základě rozhodnutí o povolení k provozování loterií jsou provozována v rozporu s OZV. Důvody, pro které lze zastavit řízení zahájené z moci úřední, upravuje § 66 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení existují dva důvody zastavení řízení, a to (1) existence překážky litispendence a (2) odpadnutí důvodu řízení spočívajícího v úmrtí účastníka řízení, pokud v řízení nelze pokračovat s právním nástupcem anebo v zániku věci nebo práva, jehož se řízení týká. Řízení se tak zastaví v případě překážky řízení zahájeného a dále v případě, kdy účastník zemřel (v případě fyzické osoby) nebo zanikl (v případě právnické osoby) a v tomto řízení nemohou pokračovat právní nástupci, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Tím *de facto* odpadl důvod toto řízení vést. (shodně JEMELKA, Luboš, PONĎELÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, ISBN 978-80-7400-932-7.)

20. Předmětem vedeného správního řízení bylo zrušení povolení k provozování loterií, jež v průběhu řízení sama z důvodu plynutí času zanikla. Předmětem řízení byl tedy spor o existenci práva, jež v průběhu řízení samo zaniklo a důvod vedení předmětného správního řízení odpadl (přiměřeně srov. též rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2021, čj. 3 As 258/2019-46 ve skutkově i právně obdobné věci).
21. Vzhledem k uvedenému má soud za to, že i přes absenci výslovného odkazu na § 66 odst. 2 správního řádu, je z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, že tímto důvodem byl právě případ upravený v tomto ustanovení, a to odpadnutí důvodu řízení z důvodu zániku práva, jehož se řízení týká. V tomto rozsahu je tedy napadené rozhodnutí zcela přezkoumatelné.
22. Ministryně žalovaného ovšem opomněla, že řízení lze podle § 90 odst. 4 správního řádu zastavit a prvoinstanční rozhodnutí zrušit toliko v případě, že je naplněna i druhá podmínka, a to, že jiné rozhodnutí o odvolání než rozhodnutí podle § 90 odst. 4 správního řádu nemůže mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků. Odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k naplnění této podmínky příslušnou správní úvahu postrádá, přestože tuto úvahu byl správní orgán před zastavením řízení povinen učinit (obdobně srov. např. žalobkyní citované rozhodnutí sp. zn. 7 As 70/2017).
23. Absence této správní úvahy tak činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nedostatek důvodů.
24. Zjištěná nepřezkoumatelnost rozhodnutí brání posouzení jeho zákonnosti v rozsahu uplatněných žalobních bodů, a proto představuje vadu, ke které soud přihlíží i bez námítky (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS, a ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84). Napadené rozhodnutí je proto třeba zrušit.
25. Jednotlivé žalobní námítky soud posoudil následovně.
26. Námítku směřující do nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že ministryně žalovaného nerespektovala závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku ze dne 21. 5. 2021, čj. 5 As 159/2019-49, když se v řízení o vydání rozhodnutí o rozkladu nezabývala otázkou přítomnosti unijního prvku a v návaznosti na něj také námítkami žalobkyně týkajícími se rozporu obecně závazné vyhlášky s právem EU, soud považuje za předčasnou, a proto ji v dané chvíli nevypořádává.
27. Napadené rozhodnutí totiž bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost spočívající v absenci správní úvahy ohledně naplnění druhé podmínky § 90 odst. 4 správního řádu. V následném správním řízení pak bude úkolem žalovaného správního úřadu tuto otázku nově posoudit a v závislosti na tom rozhodnout, zda postup dle § 90 odst. 4 je na místě či zda je věc nutné přezkoumat meritorně. Vzhledem k tomu, že uplatněná žalobní námitka se věcně vztahuje toliko k jednomu z možných způsobů skončení řízení, bylo by její vypořádání v současné chvíli zcela předčasné.
28. Ohledně námítky, že postup ministryně žalovaného podle § 90 odst. 4 správního řádu byl nezákonný, neboť nemeritorní posouzení věci má vliv na nárok žalobkyně na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejném moci (dále „zákon č. 82/1998“), soud usoudil následovně.

29. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci (dále „zákon č. 82/1998“) platí, že *právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda rávo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.*
30. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 *nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.*
31. Soud především připomíná, že úkolem soudu není nahrazovat činnost správních orgánů, soudy v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu soudy primárně přezkoumávají úvahy, ke kterým dospěly správní orgány (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37, bod [33], ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 211/2016-106, bod [26], nebo ze dne 30. 11. 2018, č. j. 5 As 182/2016-30, bod [28]). Příslušnou úvahu, zda jiné rozhodnutí o odvolání než rozhodnutí podle § 90 odst. 4 správního řádu může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků, měla tedy učinit především ministryně žalovaného. Absence této skutečnosti je také důvodem zrušení napadeného rozhodnutí.
32. Pouze jako *obiter dictum* a aniž by tím jakkoli předjímal výsledek případné žaloby podané v rámci civilního soudnictví, soud k žalobnímu tvrzení, že zrušením předmětných povolení vznikla žalobkyni škoda, spočívající v nemožnosti provozovat podnikatelskou činnost po dobu od právní moci prvoinstančního rozhodnutí (5. 9. 2015) do doby uplynutí doby platnosti těchto povolení (17. 6. 2019, resp. 17. 1. 2018), uvádí následující. Pro účely hypotézy v § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 musí být rozhodnutí pravomocné v okamžiku zrušení, tj. v okamžiku kdy jsou odstraněny jeho účinky. P. Simon ve své odborné publikaci (Simon, P. Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019) k uvedenému uvádí následující příklad: „*Stavební úřad vydal rozhodnutí o povolení stavby, které bylo potvrzeno druhostupňovým orgánem a v tom okamžiku nabylo právní moci. Správní soud v rámci přezkumu zákonnosti zrušil rozhodnutí správního orgánu druhého stupně pro nezákonnost a ten následně zrušil jako nezákonné stavební povolení. Nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk není stavební povolení, neboť to bylo rušeno již jako nepravomocné. Je jím rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, které bylo zrušeno jako pravomocné. Jakkoli tímto rozhodnutím nebylo přímo (v jeho výroku) vydáno stavební povolení, je zřejmé, že zamítnutím odvolání je aprobován výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který je tak v rozhodnutí správního orgánu druhého stupně implicitně obsažen.*“
33. V právě posuzovaném případě je tedy za nezákonné rozhodnutí třeba považovat původní rozhodnutí o rozkladu, které bylo zrušujícím rozsudkem NSS zrušeno jako pravomocné. Je přitom bezvýznamné, zda zrušené rozhodnutí bylo rozhodnutím ve věci samé z důvodů skutkových nebo pro nesprávné právní posouzení, či zda šlo o nezákonné rozhodnutí procesní povahy, jímž byla způsobena škoda či nemajetková újma (srov. František IŠTVÁNEK, Pavel SIMON a František KORBEL: Zákon o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci. Komentář. Wolters Kluwer, 2017, právní stav v ASPI k 1. 7. 2020 a dále rozsudek Nejvyššího soudu z 11. 5. 2011, sp. zn. 28 Cdo 3940/2009).

34. Předpoklad žalobkyně, že její případný nárok na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 je podmíněn meritorním posouzením věci, je tedy nesprávný.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. Protože soud shledal napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, zrušil toto rozhodnutí a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
36. V dalším řízení bude na žalovaném, respektive příslušném ministrovi (ministryni), aby o podaném rozkladu rozhodl(a) v souladu se správním řádem a toto rozhodnutím náležitým způsobem odůvodnil(a).
37. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, replika ze dne 27. 6. 2022), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny třemi paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a částkou 2 142 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 15 342 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Stanislava Dvořáka, Ph.D., LL.M.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 9. září 2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.